

nævnte, fra konservativ Side tage Lovforslaget, som det foreligger, men i de Udtalelser, jeg har fremført, ligger en alvorlig Henstilling om, at Arbejdet ikke fremtidig tilrettelægges saaledes, at vi her i Landstinget afskæres fra at gøre vor Medvirksomhed gældende til Opnaaelse af en tilfredsstillende Lovgivning. Jeg haaber som ogsaa det ærede 8de Medlem for 5te Kreds, at dette Forhold ikke gentages.

Gunnar Fog-Petersen: Det er jo muligt, at de ærede Medlemmer, der har taget Ordet for, at dette høje Ting skulde have haft større Indflydelse paa de Forhandlinger, der er gaaet forud, har Ret i, at den større Besindighed, der er raadende her, kunde have ført til et Resultat. Det 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) brugte om § 3, 5te Stykke, den Vending, at heller ikke dette er andet end det, der hidtil er blevet praktiseret, derfor er der heller intet at indvende derimod. Det vil sige, at det ærede tingvalgte Medlem med Hensyn til Arbejderlovgivningen paa dette Omraade gør sig til Talsmand for et meget konservativt Syn: kun det, der hidtil er blevet praktiseret, kan der ikke være noget at indvende imod. I Modsætning til dette Synspunkt vil jeg snarere slutte mig til den Betragtning, der blev gjort gældende af den højtærede Indenrigsminister: at her var Opgaver at løse, og at den Opgave, der stillede til Samfundet, var at give Forligsinstitutionen som den Institution, der er Udtryk for Samfundets Interesser i denne Sag, en udvidet Myndighed, saaledes at man derved kunde opnaa mindre Stridigheder i Fremtiden. Den højtærede Minister sagde, at det første Skridt henimod en saadan Udvikling ikke var lykkedes. Ikke helt, men der er dog taget nogle Skridt, synes jeg, i den rigtige Retning. For det første er de smaa Ændringer, vi beskæftiger os med her i Dag, Udtryk for den samme Tankegang, som det store Arbejde, der ikke lykkedes, var Udtryk for, og for saa vidt et Skridt i den rigtige Retning. Men endelig er det, at man er gaaet ind paa Tanken og har drøftet den, først i Kommissionen og senere i Folketinget, da et Skridt i den rigtige Retning.

Den højtærede Minister sagde, at naar man havde prøvet det, havde man faaet den

Erfaring, at det Land, som laa imellem Arbejdsgiverne paa den ene Side og Arbejdernes Interesser paa den anden Side, var et Land, som var meget vanskeligt at færdes i, altsaa en af disse hidtil ukendte, ikke kortlagte Landstrækninger, uden Veje og med vilde Dyr og Tjørnekraat. Men Erfaringen fra saadanne Strækninger paa vor Klode viser, at har først en lille tapper Skare med en Pioner i Spidsen, som den højtærede Indenrigsminister i dette Tilfælde, vovet sig ind i et saadant Land, vil de, selv om de bliver trængt tilbage, hvis de kommer ud derfra helskinded, ikke holde sig derfra i Fremtiden. De vil derind igen, indtil Landet er taget i Besiddelse, Vejene er lagt, og Landet derved erobret for det Formaal, man ønsker at fremme. Jeg vil haabe, at noget lignende vil være Tilfældet her, og at det Skridt, som er taget, og som er mislykkedes, maa føre til, at man næste Gang gaar videre og bliver ved, indtil man har løst det Problem, som ligger her, og løst det ud fra en anden Tankegang end den, det ærede 11te landstingsvalgte Medlem gjorde sig til Talsmand for, naar han sagde, at kun det, der hidtil er praktiseret, kunde man slutte sig til.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg er jo ikke forbavset over, at det har faaet Tilslutning, idet det, som jeg allerede har sagt i min Forelæggelsestale, er Udtryk for de Rester, som blev tilbage efter Folketingets Behandling af det videregaaende Lovforslag, jeg havde tilladt mig at stille. Jeg er naturligvis enig med det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) i, at det Skridt, der gøres i dette Lovforslag, er et Skridt i den rigtige Retning. Det er Forbedringer, men Skridtet er kun lille; det er for kort, og Forbedringerne rækker ikke langt nok efter min Opfattelse. Jeg takker det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, fordi han har udtalt, at han betragtede de Bestræbelser, der her har været udfoldet, som en Opdagelsesrejse i det vanskelige Land, der ligger mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Interesser, og peget paa, at ved en Færden dér blev der, selv om man ikke i Øjeblikket opnaaede Resultater, dog erhvervet en Viden og Er-